

Söderlångvik.

Söderlångvik.

Söderlångvik.

» ta ajamme, kunnes *Lippa* tössähtää muutaan. Vierelle tulee vene kysymään, tarvitsemeko apua. Pohja on pehmeää ja perä yhä irti, joten kiitän ja sanon selviävämme. Risto ottaa melan, minä puoshaan, ja kohta vene irtoaa. Nyt tiedämme, että tässä salmessa pitää kulkea idän puolta.

JUNGFRUSUND JA SÖDERLÅNGVIK

Etsimme yösijaa Purunpään eteläkärjestä. Kuljemme reittiä, jota oletan aiemmin näkemäni fiskarin ajaneen. On jo hämärää, joten annan veneen lipua todella hiljaa. Pääsemme kuin pääsemmekin ilman pohjakosketusta Jungfrusundiin.

Aivan Purunpään etelälaidassa (60°00,1'P 22°23,5'I) on kartasta katsoen kiinnostava lahti, mutta siellä on jo vene. Yritämme sen pohjoispuolella olevalle lahdelle. Joudumme ajamaan useita kertoja rantaa kohti, ennen kuin löydämme kallion laidasta kivettömän paikan.

**"KULTTUURIANNOKSEN
JÄLKEEN SUUNTAAMME
JÄÄTELÖANNOKSELLE."**

Aamulla aurinko paistaa ja istuskelemme matalalla kallioniemellä kalastellen kumisyöteillä. Hetki on rento. Viereisellä lahdella on nyt kolme venettä. Pulahdamme vielä uimaan, kun puufiskari kiinnittyy vastarantaan, mutta vaihtaa pian paikkaa pohjoisemmaksi. Jungfrusundissa näyttää olevan useita mahdollisia rantautumiskohtia.

Ajamme pohjoiseen itärantaa hipoen ja näemme jälleen saman puufiskarin. Nyt se on Högholmenin koilliskulmassa puupurjeveneen seurassa.

Soitan Söderlångvikin kartanomuseoon varmistakseni aukioloajan. "Tervetuloa", minulle sanotaan, joten suuntaamme sinne. Väylää lahdelle ei ole merkitty, mutta oletamme reitin kulkevan lännen puolella, ja pääsemmekin kartanon uuteen laituriin.

Kulttuurimaisema on mukavaa vaihtelua. Museossa on esillä **Amos Andersonin** aikaista esineistöä ja tekstit kertovat 1900-luvun alun historiaa perheen näkökulmasta. Kulttuurianoksen jälkeen suuntaamme kahvilaan jäätelöannokselle.

Emäntä **Maj-Britt Isaksson** kertoo uudesta laiturista: "Eräänä iltana lähdin töistä juuri, kun uuden laiturin perustukset olivat valmiina. Aamulla niitä ei enää ollut. Mereen kaadettiin

LAMMALA

60°02,6'P 22°40,5'I

satamanumero: 600 **merikartta:** B646

satamaluokka: vieraslaituri

satamatoimisto: puh. (02) 42600

www.kimitoon.fi

hinta/vrk: ei maksua **vieraspaikat:** 12 kpl

syvyys: 2 m **kiinnitystapa:** poiju, paalu

lisää kiviä. Tämä piti tehdä moneen kertaan, ennen kuin perustus oli vakaa."

Kahvilan yhteydessä on pieni taidenäyttely, ja terassi on mukavasti auringossa. Pihan itsepalvelumyymälästä voi ostaa salaattiaineksia ja kukkia: rahat lippaaseen ja tuotteet mukaan. Hinnat ovat mielestämme edullisia ja vihannekset sopivan kypsiä, joten ostamme pussillisen tomaatteja ja kasan kurkkuja. Ennen lähtöä emäntä kertoo vielä kauhutarinan: läheisessä Hamnholmenin saarella mesikämmen on tappanut taannoin useita lampaita. Päättämme sil-

ti yhä yöpyä luonnonsatamissa.

Käymme vielä moikkaamassa rantakarsinassa laiskasti laiduntavia määkijöitä. Työllä ja tuskalla saamme houkuteltua innokkaimman maistamaan tarjoamaamme ruohoa. Nähtävyyksistä olisi vielä tarjolla pronssikautinen hautapaikka näköaloineen museon viereisellä mäellä, mutta päätämme säästää sen toiseen kertaan.

Ajamme lahden itäreunaa etelään. Käymme testaamassa Ånholmenin kannaksen, mutta rantautuminen on vaikeaa. Hieman pohjoisempaan pystyisi juuri ja juuri kiinnittymään (60°00,8'P 22°26,7'D), mutta Ånholmenin itäpuolella oleva pikkuluoto on ainoa todella syvä-rantainen kiinnittymiskohta, jonka täältä bongaamme.

LAMMALA

Purunpää on kovin mökitetty. Vain lahden perukalla olevat pikkusaaret tarjoavat edes hieman näkösuojaa, joten jatkamme väylää itään Lammalaan. Sinne johtaa pitkä, kapea ränni. Laiturissa on yllin kyllin tilaa, meidän lisäksi vain yksi, autio purjvene.

Aamulla tutkimme paikkoja tarkemmin. Satamassa on tilava huussi, mutta paperi on loppu. Jokin eläin on tonkinut roskiksen sisällön pihalle. Laituri on tilava, ulkosivulla on viisi poijua, rannan puolella neljä paalupaikkaa, lisäksi on kylkipaikkoja. Lähistöllä on myös kauppa.

Vastapäisessä Cafe Eugenian laiturissa kelpuu purjealus *Eugenia*. Olemme kuitenkin kiinnostuneempia uudesta ravintolasta kahvilan naapurissa. Ajamme vuokralaiturin edustalle (60°02,4'P 22°39,8'T) ja yritämme tiirailla ravintolalle varattu paikkoja. Ei näy, joten kiinnitymme laiturin päähän ja kävelemme Villa Felixin pihaan. Rakennus on vanha, hienosti kunnostettu pitsihuvila, jonka sisustus henkii 1900-luvun alun tunnelmaa. Täällä kelpaa ruokailla merta katsellen. Itse majoitus on varattu seniori-ikäisille. Ravintolalle on tulossa laituripaikkoja kesäksi 2012.

Lammalassa näyttää olevan viihdykettä kaikikäisille. Villa Felixissä voi nauttia kulttuuriympäristöstä varttuneen väen seurassa ja vie-reisessä kahvila Eugeniassa laulaa karaokea.

Lähtiessämme mietimme, pääseekö Finsjölandetin länsipuolelta etelään. Kyllä pääsee, väylä on mutkikas ja viehättävä.

Koko Kemiönsaaren kierrokselta löytyi monta kiinnostavaa kohdetta lyhyiden etäisyyksien päässä toisistaan. Väylä oli suurimaksi osaksi kapea, joten tuulet eivät venettä paljon heiluttaneet. Lapsiperhe voikin reitillä nauttia rauhallisesta matkanteosta, löytää uima- ja leikkipaikkoja sekä ravintoloita, ja luonnonsatamiakin on kohtuullisesti. ●

KALKHOLMEN (VÄSTANFJÄRD)

60°02,6'P 22°40,1'I

satamanumero: 601 **merikartta:** B646

satamaluokka: vieraslaituri

satamatoimisto: puh. (02) 427 786,
050 572 6741

www.kp-ravintolat.fi

hinta/vrk: ei maksua **vieraspaikat:** 10 kpl

syvyys: 2 m **kiinnitystapa:** ankkuri

Kalkholmen on purjelaiva Eugenian kotisatama.

VILLA FELIX

60°02,4'P 22°39,8'I

satamanumero: - **merikartta:** B646

satamaluokka: vieraslaituri

satamatoimisto: puh. 040 522 0595

www.villafelix.fi

hinta/vrk: ei maksua **vieraspaikat:** 6 kpl

syvyys: 1,6 m **kiinnitystapa:** poiju, ankkuri, kylki

Villa Felix tarjoaa maukasta ruokaa.